

Referat fra møte 18/1.2016.

Kveldens møte samlet 30 medlemmer på Hotell Maritim. Presidenten innledet med å si seg imponert over fremmøte ved bedriftsbesøket på Hellvik Hus forrige mandag med hele 28 medlemmer. Ellers ble Kristian gratulert med fødselsdagen 14. januar.

Før kveldens hovedprogram gav presidenten en kort oppsummering fra Presidentsamlingen i Arendal 8-9/1. Det ble også orientert om en programendring, hvor Rådmannens orientering om kommunestruktur flyttes fra 15/2 til 29/2. Egoforedrag med Geir Magne Omtveit blir da 14/2.

Svein Bøgwald ba klubbens medlemmer på nytt vurdere om de hadde/kjente noen potensiale kandidater til årets RYLA-seminar. Dette ledelsesseminaret for ungdom mellom 18.25 år går av stabelen 8-11 mars på Gavlestad Gjestegård i Vestfold og er gratis for deltakerne (sponset av klubbene). Mulige kandidater meldes til Svein.

Ellers nærmer det seg årets Rwandakonsert og presidenten ba de som enda ikke hadde blitt tildelt noen oppgaver, men gjerne ønsket å bidra, ta kontakt med han eller konsertkomiteen. Marcus har i denne anledning tatt initiativet til et nytt markedsføringstiltak og vil rigge opp en stand på Spor2 lørdag 30/1, hvor han vil vise hva klubben gjør i Rwanda, svare på spørsmål og selge biletter til konserten. Alle er hjertelig velkommen innom for å bistå og for å skape liv omkring standen denne lørdagen (mellom 11:00 og 15:00).

Kveldens hovedprogram var en 3-minutter med Marcus Gürgen og Egoforedrag ved Wolfgang Baum. Markus tok tak i bakgrunn og forhold omkring valget om å gjøre noe nytt etter mange år i en krevende stilling ved Flekkefjord Sykehus. Å gå fra en spesialiststilling som kirurg til allmennpraktiker hadde vært krevende og spennende. Han konkluderte dog med at han hadde gjort et godt og riktig personlig valg.

Wolfgang gav klubbens medlemmer et engasjerende og innsiktsfullt innblikk i sin egen vei fra barn til snarlig pensjonist. Som flere av klubbens medlemmer har Wolfgang sin bakgrunn fra Tyskland. Han ble født og vokste opp i en liten by – Lünen like i utkanten av Ruhrgebiet, med industrien på sydsiden og bondelandet på nordsiden. Som så mange andre i Tysklands etterkrigstid var oppveksten preget av knapphet og etter dagens forhold «trange tider». Faren som drev som grafisk designer introduserte tidlig Wolfgang for kreative yrker.

Mens han gikk på gymnaset Lünen ble hans interesse for kunst og klassisk musikk springbrettet for å lære seg å spille cello. Under gymnastiden flyttet familien sørover til Sindelfingen utenfor Stuttgart. Sindelfingen i delstaten Baden Württemberg huset blant annet Mercedes fabrikken og IBM's tysklandsavdeling og var en relativt attraktiv kommune å bo i. Å finne et godt gymnasium var imidlertid vanskelig, men da et av gymnasiene manglet en cello-spiller til skolens orkester løste dette seg.

Wolfgang bestemte seg tidlig for å studere til lege. Med erfaring fra opphold i Frankrike under gymnastiden bestemte han sammen med en kamerat å søke på legestudier i Strasbourg like over grensen. Etter ett år her og et par år i praksis ble han etter hvert tatt opp som student ved universitetet i Frankfurt hvor han fullførte legestudiet. Videre praktisk utdanning / spesialisering fikk han som lege på Städtische Kliniken i Frankfurt. Etter en rekke år her startet han sammen med noen andre kirurger en privat klinikk hvor han jobbet frem til lysten om å prøve noe nytt ble for stor.

At valget til slutt falt på Norge og Flekkefjord var nok mer en tilfeldighet. Hverken han eller ektefellen Marion hadde noe kjennskap til Norge og langt mindre til Flekkefjord. En ukes besøk i Flekkefjord hvor det stort sett regnet hele tiden var ikke akkurat den beste reklamen, men noe må likevel ha pirret paret som til slutt sa ja til flytte til Flekkefjord.

I dag mener Wolfgang og Marion seg godt integrert i Flekkefjord, han som kirurg på sykehuset og hun som leder for musikkskolen og med sterkt engasjement omkring aktivitetene i byens nye kulturhus.

Wolfgang har bestemt seg for å trappe ned fra høsten av. Da kan celloen bli tatt frem oftere enn nå.

En stor takk til Markus og til Wolfgang for svært innsiktsfulle og personlige fortellinger.

Før presidenten avsluttet møte minnet han om neste møte 25/1 hvor det blir en reiseberetning fra Myanmar (Burma) ved Rolf Terje Klungland. I påfølgende møte (1/2) får vi besøk av Angesom (KIWI) som deler sine erfaringer som flyktning i Flekkefjord.

Mvh,
Ludvig (Flekkefjord RK – president)